

רע"פ 817/20 - מיכאל ברגמן נגד עיריית תל אביב

בבית המשפט העליון

רע"פ 817/20

כבוד השופט ג' קרא

לפני:

מיכאל ברגמן

ה המבקש:

נגד

עיריית תל אביב

המשיב:

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו בתיק
עפמ"ק 19-11-58051-16.12.2019 מיום 16.12.2019 שניית על ידי
כב' השופט א' הימן

עו"ד אורן ברגמן; עו"ד דנה וקנין
עו"ד אביגיל סון פולדמן

בשם המבקש:
בשם המשיב:

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו (כב' השופט א' הימן) בעפמ"ק 19-11-58051-16.12.2019 מיום 16.12.2019, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דין של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו (כב' השופט ע' יעקובוביץ) בח"נ 19-01-31769.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בכך שchnerה על המדרכה בניגוד לחוק עזר לתל אביב-יפו (העמדה רכוב וחניתו), התשמ"ד-1983. בית המשפט לעניינים מקומייםקבע כי יסודות העבירה מתקימים ודחה את טענת

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

ה המבקש בדבר חובת הצבת שילוט הקובע את איסור החניה בקבעו כי חניה על המדרכה הינה איסור סטטוטורי, וגורר על המבקש את קנס המקור שעמד על 500 ש"ח.

2. המבקש ערער לבית המשפט המחויז על פסק דיןו של בית המשפט לעניינים מקומיים. בית המשפט דחה את ערעור המבקש וקבע כי נוכח תצלומי רכבו של המבקש שצולם הפקח שרשם לו את הדוח ונימוקי בית המשפט לעניינים מקומיים, לא היה מקום להגשת הערעור. בית המשפט הדגיש כי המבקש החינה את רכבו על מדרקה וכי אין בגין חלק ממנו לצורכי עבודות בניה כדי לשנות מהגדרתה ויעודה כמדרקה. גם הטענה בדבר חובת הצבת שילוט נדחתה על ידי בית המשפט בנימוק כי אין חובת שילוט מקומי בו קיים איסור בחוק להחנות רכב על המדרקה. לסיום, השית בית המשפט המחויז על המבקש הוצאות משפט בסך של 1500 ש"ח משסבר כאמור, כי לא היה מקום להגשת הערעור ובפרט, כי בנסיבות עבירות מסווג אחריות קפידה, ביקש המחוקק למנוע התדיינות מיותרת.

ה המבקש ממן להשלים עם פסק הדין ומכאן הבקשה שלפני.

nymoki_havkasha_vatgavot_mashiya

3. המבקש סבור כי יש לקבל בקשה משיקולי צדק ומונעת עיוות דין מושנפו בפסק דיןו של בית המשפט המחויז פגמים מוחותיים. לשיטתו, הערכאות קמא לא נדרשו לראיות שהוצעו על ידו במרחך הדיון כמו גם לטענותיו, וביססו את קביעותיה על עדות הפקח והתמונה שצולם, שאין בהן כדי לבסס הרשותו. עוד טוען המבקש כי חיבבו בהוצאות מעורר שאלת חשיבות משפטית-ציבורית, משיש בה כדי להרטיע את הציבור מפני מימוש זכות הגישה לערכאות ובפרט מול הרשות, וכי בית המשפט לא היה מוסמך להטילן.

בתשובתה ביקשה המשיבה לדחות את הבקשה בהיותה ממוקדת בעניינו הפרטី של המבקש ומופנית כלפי קביעות עובדותיות של הערכאות קמא. לשיטתה, לא נגרם לבקשת עיוות דין משיקבל את יומו בבית המשפט בשתי ערכאות ושטח בפניהם את טענותיו. גם בסוגיות הטלת ההוצאות, סבורה המשיבה כי זו אינה מעלה שאלת עקרונית משהוצאות הוטלו בהתאם לסעיף 79 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וכי אין בסיס לטענת המבקש כי הסעיף אינו חל על העבירה בה הורשע.

dion_vatcruva

4. לאחר שענייתי בבקשתה על נספחה ותגובה המשיבה, הגעתו לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות ערעור ב"גלאול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החרוגת מעניינם הפרטី של הצדדים או במקרים בהם מתעורר חשש לא-צדקו מהותי או לעיוות דין (רע"פ 8586/19 מזרחי נ' מדינת ישראל(20.3.2020)). בעניינו, לא מצאתי כי הבקשה חרוגת מענייננו הפרטី של המבקש על אף הניסיון לשווות לה כסות של בקשה עקרונית, אך גם לא התרשםתי כי נגרם לבקשת עיוות דין או אי-צדקה.

יתרה מכך, טענותו של המבוקש לפיה אין מדובר במדרכה, מופנית כנגד קביעות שבעובדה אשר הלכה היא כי בית משפט זה לא יתרעב בהן ב"גלגול שלישי" אלא במקרים חריגים (רע' פ' 9090/18 ועדה נ' מדינת ישראל(3.1.2019)), ולא מצאתו כי עסקין באותם מקרים, ומילא, מקובלות עליה קביעותיה של הערכאות מטה שנדרשו לטענות המבוקש. אך, לא מצאתו ממש בטענת המבוקש לפיה בית משפט אינו מוסמך להטיל הוצאות משפט על המבוקש. כעולה מסעיף 79 לחוק העונשין, משהורשע המבוקש, רשיי בית המשפט להטיל עלייו הוצאות בסכום שייקבע. לשון החוק ברורה ואין כל בסיס לטענה כי הסעיף אינו חל על העבירה בגין הורשע המבוקש. אך גם לא השתכנעתי כי יש בקיומו של סעיף 230טלוחק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, המسمיך את בית המשפט להטיל הוצאות משפט בעבירות קנס מיוחדות, כדי לסייע את תחולתו של סעיף 79 לחוק העונשין כאמור.

5. סוף דבר, הבקשה נדחתה.

.(18.3.2020) בתקנה הימנ. כ"ב באדר התש"ג

۱۰۷